

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/34/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416202979
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6416202979.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Jany Haluškovej, vo veci starostlivosti o maloletého Q. M., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom U. A. XX/X, XXX XX C. S. A., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v M. W., pracovisko C. S. A., zvereného do náhradnej osobnej starostlivosti starého otca Q. M., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom U. A. XX/X, XXX XX C. S. A., právne zastúpeného Mgr. et. Mgr. Líviou Kost'ovou, advokátkou, so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, dieťa rodičov - matky X. X., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Z. XX, XXX XX S. M., právne zastúpenej JUDr. Jozefom Baranom, advokátom, so sídlom Nám. Matice slovenskej 23/45, 965 01 Žiar nad Hronom a otca Q. M., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom U. A. XX/X, XXX XX C. S. A., právne zastúpeného Mgr. et. Mgr. Líviou Kost'ovou, advokátkou, so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca a starého otca proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 19P/18/2016-199 zo dňa 23. 05. 2017, takt

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 23. 05. 2017 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým nariadil starému otcovi Q. M., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „starý otec“), aby maloletého Q. M., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „maloletý“, resp. „maloleté dieťa“) odovzdal do starostlivosti matky X. X., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „matka“), ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok až do právoplatného skončenia konania sp. zn. 19P/18/2016 (I. výrok). Otcovi maloletého (ďalej aj „otec“) uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého Q. M. výživným vo výške 90,- Eur mesačne, splatným vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom odovzdania maloletého matke (II. výrok). Ďalej dočasne upravil styk otca a starého otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým Q. každý nepárny týždeň v mesiaci v čase od soboty od 9.00 hod. do nedele do 17.00 hod (III. výrok) a starý otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý utorok v týždni v čase od 15:30 hod. do 18:00 hod. (IV. výrok). Matke uložil povinnosť maloletého na styk s otcom a starým otcom pripraviť a maloletého v stanovenom čase otcovi a starému otcovi odovzdať a otec a starý otec sú povinní maloletého v stanovenom čase v bydlisku matky prevziať a maloletého matke v stanovenom čase po skončení styku v bydlisku matky odovzdať (V. výrok).

V odôvodnení uznesenia okresný súd uviedol, že maloletý Q. M. bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4P/73/2012 zo dňa 27. 06. 2012 zverený do spoločnej náhradnej starostlivosti starým rodičom, L. M., nar. XX. XX. XXXX a Q. M., nar. XX. XX. XXXX a rodičom maloletého bola uložená povinnosť prispievať na maloletého výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa určené osobitným zákonom mesačne každý zvlášť. Okresný súd rozsudkom č. k. 19P/18/2016 - 140 zo dňa 23. 03. 2017 zrušil náhradnú osobnú starostlivosť starých rodičov a maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, otcovi uložil povinnosť prispievať na

maloletého výživným vo výške 90,- Eur mesačne. Súd ďalej určil dohľad nad výchovou maloletého a maloletému i jeho matke uložil povinnosť podrobovať sa odbornému psychologickému poradenstvu na ÚPSVaR M. W., referáte poradensko-psychologických služieb C. S. A. (ďalej aj „ÚPSVaR“). Zároveň súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletým, a to každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od soboty 09:00 hod. do nedele do 17:00 hod., ako aj styk maloletého a starého otca, a to každý týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15:30 hod. do 18:00 hod.. V dôsledku odvolania otca a starého otca rozsudok nenadobudol právoplatnosť.

Následne matka podala na okresnom súde návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti, a to na čas do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 19P/18/2016 s poukazom na zmenu pomerov, materiálneho a bytového zabezpečenia ako aj tým, že svojím spôsobom života preukazuje spôsobilosť riadne sa postarať o maloletého.

Okresný súd zo správy kolízneho opatrovníka mal osvedčené, že matka má predpoklady zabezpečiť maloletému po stránke výchovy, výživy, kontroly, materiálnych statkov, prípravy na vyučovanie, emocionálnej podnetivosti i prístupu k zdravotnej starostlivosti všetky atribúty na uspokojivej úrovni. Maloletý pred kolíznym opatrovníkom uviedol: „...býva u starkého, chodí aj k mamine. U maminy si robí domáce úlohy. Úlohy mu pripraví pani učiteľka. Pani učiteľka úlohy odovzdá na vrátnici školy, odkiaľ mu ich zoberie mama domov. Keď je u mamy, s mamou i s bratom si chodia zahádzať na basketbalový kôš. Bývať by chcel u maminy. Keby bol u maminy, chcel by chodiť aj k dedkovi aj k ocinovi. Keď je u dedka, chodí aj k ocinovi. U ocina prespáva iba niekedy“. Želaním maloletého je byť vychovávaný v osobnej starostlivosti matky. Podľa názoru kolízneho opatrovníka matka preukázala, že počas súdom upraveného styku s maloletým sa o neho dokáže osobne riadne postarať, vytvorila mu vhodné rodinné i výchovné prostredie, prejavuje o neho aktívny záujem, vie mu vytvoriť plnohodnotný program a vzbudila u maloletého záujem i pocit, že sa u matky dobre cíti. Na strane matky došlo k podstatným pozitívnym zmenám v jej pomeroch. Matka nadviazala spoluprácu so psychologičkou ÚPSVaR, prejavila záujem o kontakt i o spoluprácu so starým otcom v súvislosti s potrebami i záujmami maloletého, matka si upravila svoje rodinné, bytové i sociálne pomery, prevzala riadnu osobnú starostlivosť o syna - maloletého X. X., nar. XX. XX. XXXX, našla si zamestnanie, vedie riadny spôsob života, abstínuje a preukázala, že spôsobom svojho života dáva záruku, že maloletému zabezpečí riadne podmienky na jeho osobnostný rast i vývin, vytvorí bezpečné prostredie, v ktorom sa maloletý bude dobre cítiť a zároveň zabezpečí i zodpovednú osobnú starostlivosť o dieťa. Kolízny opatrovník zdôraznil, že nevôľa starého otca i otca dohodnúť sa s matkou v súvislosti so záujmami, potrebami i želaniami dieťaťa, nejednotný výchovný prístup starého otca i matky voči maloletému a zároveň nevôľa starého otca umožňovať maloletému kontakt i styk s matkou nad rámec súdneho rozhodnutia a v intenciách želaní maloletého, môžu prispievať k nestabilite prežívania, správania, konania maloletého, i k zhoršovaniu jeho školských výsledkov, a teda k ohrozeniu jeho priaznivého fyzického, psychického i sociálneho vývinu.

Súd prvej inštancie mal osvedčené, že na strane matky došlo k zmene pomerov, a to nielen pokiaľ ide o materiálne a bytové zabezpečenie, ale matka svojím spôsobom života v súčasnosti preukazuje, že je spôsobilá riadne sa postarať o maloleté dieťa. Maloletý má vytvorený blízky citový vzťah k matke, sám sa niekoľkokrát pred kolíznym opatrovníkom, súdom ustanovenou znalkyňou vyjadril, že chce byť zverený do jej osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie uviedol, že maloletý bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom z dôvodu, že rodičia v tom čase nemali vytvorené vhodné podmienky pre jeho starostlivosť, pretože otec sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a matka nezvládala jeho plnohodnotnú starostlivosť. V súčasnej dobe sa matka intenzívne o maloletého zaujíma, súdom nariadený styk realizuje. Na základe úpravy pomerov matky jej bol do osobnej starostlivosti zverený aj maloletý X., a v jej starostlivosti neboli zistené doposiaľ žiadne nedostatky. Prvoinštančný súd nemal osvedčený žiadny dôvod, pre ktorý by maloletý nemal byť navrátený do prirodzeného prostredia k jeho matke, keďže dôvody, pre ktoré bola nariadená náhradná osobná starostlivosť už pominuli a maloletý má k nej vytvorené pozitívne citové väzby. Súd prvej inštancie prihliadol i na to, že maloletý sa v súčasnej dobe nachádza v prostredí, ktoré je negatívne naladené voči osobe matky, starý otec matke neumožňuje styk nad rámec súdom upraveného styku, čo v súčasnej dobe negatívne vplyva na psychické prežívanie maloletého. Podľa názoru okresného súdu je v záujme maloletého, aby bolo zverené s okamžitou účinnosťou do osobnej starostlivosti matky, preto nariadil starému otcovi, aby maloletého odovzdal matke.

Zároveň okresný súd upravil styk maloletého dieťaťa s otcom aj so starým otcom z dôvodu, aby bola zachovaná vzájomná kontinuita vzťahov medzi maloletým a jeho otcom, starým otcom, ku ktorým má

maloletý vytvorený pozitívny citový vzťah, pričom zachovávanie citových väzieb maloletého k otcovi a starému otcovi je v prospech zdravého vývoja maloletého.

Súd prvej inštancie uložil otcovi prispievať na jeho výživu výživným vo výške 90,- Eur mesačne, ktoré zohľadňuje potreby mal. dieťaťa vyplývajúce z jeho veku ako aj majetkové a finančné pomery otca. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že otec maloletého priemerne v čistom zarába 600,- Eur a je v jeho možnostiach a schopnostiach takto prispievať na výživu maloletého.

2. Proti uzneseniu okresného súdu otec a starý otec podali v zákonnej lehote odvolanie.

Otec v odvolaní navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil na návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Podľa jeho názoru neboli splnené v danom prípade podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže matka ani jej právny zástupca v konaní vo veci samej sa nedomáhali vyslovenia predbežnej vykonateľnosti rozhodnutia vo veci samej a neuviedli skutočnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V prípade, ak by bolo v predmetnej veci potrebné objektívne nariadiť neodkladné opatrenie, mohol tak urobiť súd prvej inštancie sám z úradnej povinnosti, prípadne nariadenie neodkladného opatrenia kolízny opatrovník, k čomu nedošlo. Poukázal na to, že ochrana poskytovaná neodkladným opatrením má svoje limity a vyžaduje, aby účastník konania domáhajúci sa tejto ochrany svoje tvrdenia hodnoverným spôsobom osvedčil, čo zo strany matky urobené nebolo. Zároveň poukázal na uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. III.ÚS 394/01 zo dňa 12. 03. 2002. Nie je pravdou, že matka má s maloletým vytvorený silný citový vzťah a že sa maloletý nechce vrátiť k nemu. Z vyjadrení maloletého vyplýva, že chce byť v podstate so všetkými svojimi príbuznými. Nie sú pravdivé tvrdenia matky uvedené v návrhu na nariadenie opatrenia ohľadne jeho panického strachu z osoby starého otca a dožadovania sa bývania so svojou matkou, eventuálne ohľadne jeho úteku zo starostlivosti starého otca, eventuálne sa starý otec dopúšťal voči maloletému akéhokoľvek agresívneho konania, resp. ohľadne zanedbávania starostlivosti starého otca voči maloletému. Maloletý má u starého otca vytvorené vhodné a riadne podmienky pre jeho všestranný rozvoj a vývoj. Zo strany starého otca nebola zanedbávaná zdravotná starostlivosť o maloletého, či už po fyzickej alebo duševnej stránke. Starý otec je plne spôsobilý na riadnu a dlhodobú opateru o maloletého. Bol to práve starý otec, ktorý objednal maloletého na psychologické vyšetrenie u Q.. Z. v Centre pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v C. S. A.. Nie sú pravdivé tvrdenia matky ohľadne neumožňovania styku matky s maloletým s jeho strany alebo zo strany starého otca. Starý otec prenechal maloletého, ak to bolo možné po predchádzajúcej dohode s matkou, aj nad rámec súdnej úpravy, preto považuje tvrdenia matky za účelové, nepravdivé, majúce za cieľ dehonestáciu osoby starého otca pred súdmi. Je to práve matka, ktorá po nariadení neodkladného opatrenia nerešpektuje realizáciu styku starého otca s maloletým, keď ho odmietla dňa 30. 05. 2017 vydať s odôvodnením, že chce mať pokoj so starým otcom a s ich rodinou a že maloletý patrí iba jej. Zastáva názor, že súd prvej inštancie nedostatočným spôsobom prešetril spôsobilosť matky na osobnú starostlivosť o maloletého, ako aj pomery v domácnosti matky prihliadajúc na vývinové potreby maloletého, stabilitu výchovného prostredia maloletého, citové väzby maloletého, spôsobilosť (morálnu, výchovnú, edukatívnu) matky vzhľadom na jej kriminálnu, ako aj celkovú minulosť, ako aj spôsobilosť priateľa matky, ktorý v súčasnosti zdieľa s ňou spoločnú domácnosť. Podľa jeho názoru matka nie je zodpovednou (vhodnou) osobou, pretože dlhodobo má problémy s alkoholom, trpí psychickými problémami, nemá vytvorené vhodné podmienky v domácnosti a nemá stále zamestnanie, ktorým by vedela zabezpečiť všetky materiálne potreby maloletého (v súčasnosti je voči nej vedené exekučné konanie, pretože dlhodobo zanedbávala úhradu výživného na maloletého a taktiež neprispievala žiadnym materiálным spôsobom na potreby maloletého). Matka neprejavuje žiadny skutočný záujem o maloletého. Matka zdieľa spoločnú domácnosť so svojim priateľom, ktorého objektívne stanovisko súd prvej inštancie nezisťoval a nebola preukázaná ani spôsobilosť priateľa matky na to, aby sa v jeho prítomnosti mohol dlhodobo zdržiavať maloletý. Ďalej sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie ohľadne podstatnej zmeny pomerov na strane matky. I samotná psychologička X.. M., na správu ktorej sa súd prvej inštancie odvoláva, že poradenský proces nie je ukončený, nepredkladá definitívne vyjadrenie, resp. posudok o psychickej a emočnej spôsobilosti matky na výchovu maloletého. Matka už niekoľko mesiacov nekomunikuje s triednou učiteľkou maloletého, pričom maloletý po víkendoch strávených s matkou nechodí pripravený do školy. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s objektívnym a autentickým názorom maloletého, komu má byť zverený do osobnej starostlivosti. Zdôraznil, že má k maloletému hlboký citový vzťah a rovnako aj maloletý k nemu. Nie je pravdou, že by o maloletého neprejavoval žiaden oprávnený záujem, tak ako to uviedla matka a kolízny opatrovník. Pre maloletého je situácia neúnosná a traumatizujúca, pretože na základe neodkladného opatrenia bol maloletý vytrhnutý zo svojho najprirodzenejšieho prostredia, v dôsledku čoho bolo porušené jeho

základné právo, a to, aby bol vychovávaný pre jeho osobu v najvhodnejšom prostredí. Podľa jeho názoru konanie matky je účelové a maloletého využíva ako prostriedok na dosiahnutie svojho cieľa. Ide výlučne o predstieraný stav zo strany matky bez akéhokoľvek preukázania, resp. verifikovania. Uviedol, že nesúhlasí s výškou výživného na maloletého s tým, že určené výživné je v rozpore s ustanovením § 366 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“). Ďalej poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov. Zdôraznil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je zmätočné, nie je zrejmé, čo bolo podkladom pre toto rozhodnutie a na základe akých skutočností súd prvej inštancie rozhodol. Súd prvej inštancie sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s bezodkladnou potrebou upraviť pomery maloletého, jeho matky a starého otca, a taktiež aj so spôsobilosťou matky na zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie sa vo veci samej žiadnym spôsobom nezaoberal autentickým vlastným názorom maloletého. Podľa jeho názoru napadnuté uznesenie má vady, ktorými bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, ktoré je zaručené aj článkom 46 a nasl. Ústavy SR a článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie neodôvodnil riadne svoje rozhodnutie. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. IV.ÚS 1554/08, nález Ústavného súdu ČR sp. zn. Pl.ÚS 16/09 zo dňa 19. 01. 2010.

3. Z obsahu odvolania starého otca odvolací súd zistil, že jeho obsah je totožný s odvolaním otca. Starý otec ďalej zdôraznil, že s maloletým si rozumie veľmi dobre, má k nemu hlboký citový vzťah, a taktiež aj maloletý má k nemu rovnaký citový vzťah. Maloletý má u neho vytvorené všetky vhodné podmienky na jeho všestranný vývoj, a preto absentujú relevantné (objektívne, ako aj subjektívne) dôvody na zmenu jeho výchovného prostredia, v predmetnom konaní, ako aj vo veci samej. Poukázal na závery znaleckého posudku č. 51/2016 zo dňa 18. 11. 2016 súdnej znalkyne z odboru psychológia Q. X. A., Q., z ktorých vyplýva, že prípadná zmena doterajšieho výchovného prostredia by mohla mať negatívny vplyv na psychický vývoj maloletého, ako aj na to, že vo výchovnom prostredí u neho má maloletý zaistenú stabilitu, istotu, lásku a bezpečie. Uviedol, že býva v spoločnej domácnosti so svojou dcérou, tetou maloletého, ktorá sa dokáže postarať o maloletého počas prípadne krátkodobej (alebo aj dlhodobej), pričom otec zo svojou partnerkou sa v značnej miere podieľajú na výchove a starostlivosti o maloletého. Podľa jeho názoru táto situácia je aj pre maloletého neúnosná a traumatizujúca. Maloletý veľmi ťažko znáša ich odlúčenie vzhľadom na ich silné citové väzby a rovnako ich ťažko znáša aj on. Má za to, že maloleté dieťa má byť vychovávané v čo najlepšom prostredí a aby sa konalo v jeho najlepšom záujme.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej aj „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 65, § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 2 a contrario CSP a odvolaním napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že v tomto prípade sa jedná o neodkladné opatrenie, ktorého nariadenia sa matka domáhala v priebehu konania vo veci samej (o zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti).

7. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia (§ 360 a nasl. CMP) vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo) ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia, nemusí byť nepochybne preukázaný, musí však byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom vždy je potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. V prípade, ak sa neodkladné opatrenie týka dočasnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, je potrebné starostlivo zvážiť, či dočasná ochrana subjektívneho práva rodiča nie je v rozpore s objektívnym záujmom maloletého dieťaťa, ktorý musí byť pri rozhodovaní dominantný.

8. Odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd pri svojom rozhodovaní správne vychádzal zo skutočností osvedčených kolíznym opatrovníkom prihládajúc na názor maloletého prezentovaný pred kolíznym opatrovníkom v zmysle ustanovenia § 43 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších právnych predpisov, ktorý chce byť zverený do osobnej starostlivosti matky a na záujem maloletého.

9. Z obsahu spisu odvolací súd mal osvedčené, že maloletý je na základe rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4P/73/2012-10 zo dňa 27. 06. 2012 zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starého otca (pôvodne starých rodičov), pretože matka ani otec neboli schopní zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletého.

10. Odvolací súd zhodne s názorom prvoinštančného súdu konštatuje, že na strane matky od predchádzajúcej úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému došlo k výraznej zmene pomerov. Odvolací súd mal osvedčené, že v súčasnej dobe matke nič nebráni o maloletého sa riadne starať. To, že matka sa chce o svoje dieťa starať v súlade so svojimi rodičovskými právami, nepredstavuje hroziacu ujmu pre maloleté dieťa. Zo žiadnej skutočnosti nevyplývalo, že v prípade, ak dieťa bude žiť s matkou, mu hrozí nebezpečenie. Nemožno dospieť k záveru, že nie je v záujme maloletého dieťaťa, aby žilo so svojou matkou, pokiaľ táto má vytvorené podmienky pre starostlivosť o dieťa a nebránia tomu iné závažné skutočnosti.

11. Podstatnou okolnosťou, z ktorých okresný súd správne vychádzal, sú aktuálne podmienky, ktoré matka v rámci svojich možností a schopností vytvára pre maloletého na zabezpečenie jeho základných životných potrieb v rámci svojich základných rodičovských práv a povinností.

12. Pokiaľ starý otec poukázal na závery znaleckého posudku č. 51/2016 vyhotoveného Q.. X. A., Q.. súdnou znalkyňou z odboru Psychológia, Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, Poradenská psychológia, t.j. „, maloletý má zaistenú u neho stabilitu, istotu, lásku a bezpečie“, táto skutočnosť neznamena, že matka maloletému nevie zabezpečiť stabilitu, istotu, lásku a bezpečie. Podľa názoru odvolacieho súdu ani skutočnosť, že matka má nedoplatok na výživnom, nemôže byť dôvodom, pre ktorý by maloletý nemohol byť dočasne zverený do osobnej starostlivosti matky. Ohľadne osoby partnera matky (Q. D.) starý otec, resp. otec neuviedli v odvolaní žiadne právne relevantné skutočnosti, pre ktoré by maloletý nemohol žiť v spoločnej domácnosti s matkou a s jej partnerom, pričom z obsahu spisu nie je možné vyvodit' negatívny vplyv partnera matky na maloletého.

13. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že väzba medzi matkou a dieťaťom je jedným z prvoradých predpokladov vývoja ľudského jedinca. Porušenie tejto najprirodzenejšej ľudskej väzby zákon umožňuje iba v prípade absolútnej absencie starostlivosti alebo jej úplnej nedostatočnosti a iba vtedy, ak je dieťa ohrozené bezprostredne (takýto postup treba považovať za ultima ratio). Z doposiaľ osvedčených skutočností nie je možné vyvodit', že matka nie je t.č. schopná postarať sa o svoje dieťa a ani odvolací súd nedisponuje konkrétnymi poznatkami, ktorými by bolo možné takýto postup dôvodiť. Skutočnosť, že bola nad maloletým nariadená náhradná osobná starostlivosť neznamena, že matka sa nemôže domáhať zverenia maloletého do dočasnej osobnej starostlivosti a to využitím inštitútu neodkladného opatrečia.

14. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky z ktorého vyplýva: „Starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.“ Odvolací súd ďalej konštatuje, že dočasným zverením maloletého do osobnej starostlivosti matky dôjde k zabezpečeniu rozvíjania vzťahu matka a syn a taktiež súrodeneckého vzťahu s maloletým X., ktorý je podstatný v živote maloletého.

15. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že starý otec má vytvorenú averziu voči matke, ktorú prezentuje i pred maloletým, čo negatívnym spôsobom ovplyvňuje vzťah matka a syn, rozvoj osobnosti maloletého, jeho komunikáciu, a túto situáciu je potrebné stabilizovať.

16. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym záverom otca, že výživné na maloletého určené okresným súdom v sume 90, - Eur je v rozpore s ustanovením § 366 CMP.

17. Maloletý je vo veku X rokov, X mesiacov, je žiakom X. ročníka základnej školy. Z obsahu spisu vyplýva, že v súvislosti s výživou, návštevou školy, kúpou oblečenia, obuvi, zabezpečenia hygienických

potrieb, v súvislosti so zdravotným stavom (návštevou odborných lekárov), s jeho športovými záujmami (D.), vznikajú výdavky, ktoré ako je to odvolaciu súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti niekoľkonásobne prevyšujú sumu 90,- Eur mesačne. Táto skutočnosť musí byť známa i otcovi, ktorý náklady súvisiace s výdavkami na svoju maloletú dcéru L. X. M., nar. XX. XX. XXXX, vo veku XX mesiacov, vyčíslil sumou 150,- Eur mesačne.

18. Odvolací súd mal osvedčené, že matka je od 03. 12. 2016 dlhodobu práceneschopná, preto nemá žiaden príjem zo zamestnania. Matka poberá prídavok na dieťa v sume 23,52 Eur mesačne a dávky v hmotnej núdzi v sume 142,- Eur mesačne. Matka má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k maloleťmu X. X., nar. XX. XX. XXXX.

19. Otec je zamestnaný u zamestnávateľa G. V., a.s., so sídlom C. R. XX, S. M., IČO: XX XXX XXX. Svoj čistý mesačný zárobok otec deklaroval vo výške 650,- Eur- 700,- Eur netto (viď Zápisnica o pojednávaní zo dňa 23.02. 2017 - č.l.105 spisu). Otec má vyživovaciu povinnosť k maloletej L. X. M., nar. XX. XX. XXXX. Otec býva v spoločnej domácnosti s maloletou a jej matkou F. M., nar. XX. XX. XXXX.

20. Vzhľadom na uvedené je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloleteho výživným v sume 90,- Eur mesačne v nevyhnutnej miere (§ 366 CMP), a to s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloleteho, ktorý nie je schopný sa sám živiť.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vecne správne rozhodol i o dočasnej úprave styku maloleteho s otcom a starým otcom za účelom zachovania vzájomnej kontinuity vzťahov medzi maloleťm a otcom, resp. starým otcom. Ohľadne rozsahu úpravy styku neboli zo strany otca ani starého otca vznesené odvolacie námietky. V tejto súvislosti odvolací súd apeluje na matku, otca i starého otca, aby rešpektovali súdom upravený styk, nevyvolávali konfliktné situácie pri odovzdávaní maloleteho, zdržali sa pred maloleťm vzájomného osočovania, a to majú na zreteli najlepší záujem maloleteho. Odvolací súd zdôrazňuje, že maloleť je jedinečnou ľudskou bytosťou, ktorá pre svoj riadny vývoj potrebuje lásku, ochranu, opateru, ktorú v neobmedzenej miere mu môžu poskytnúť jeho najbližší príbuzní.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).